

Kar

— yagmur-kilic · 24 Aralık 2010

Bulutlar patladı dağıldı yeryüzüne
Pamuk şekerleri gibi yumuşacık...
Tutamadım eridi, eridi ellerimde
Bak ağaçlara! Bak evlerin çatısına!
Bulutlar patladı dağıldı yeryüzüne

Güneşle eriyen bir adam
Gözleri kömür
Korkuluğu olur mu kışların?
Akşamları bulutların üstünde
Dağılmasını beklediğim pembe şekerler...

Sabah her yer beyaz, bembeyaz
Kar beyazdı pencereimin tablosu
Doldurulmuş güvercinler gibi
Arabalar, merdivenler, ağaçlar...
Sisle anlaşıp, diğer renkleri silmiş beyazlar

Ve ne şekerdi, tatsız, pamuklu
Birleşince keskin sivri
Avuçlarımda titreyen değil, avuçlarımı üşüten
En şafağıydı yeryüzünde dağılan bulutların

Yine beyaz tutmuş kaldırımlar
Pembeliği yanakların

Halime Erva KILIÇ
17 Aralık 2010
Cuma